

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.4.2000
KOM(2000) 202 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

**INTERNETTETS ORGANISATION OG ADMINISTRATION
POLITISKE ASPEKTER PÅ INTERNATIONALT OG
EUROPÆISK PLAN 1998 - 2000**

RESUMÉ

Indledning

Internetinfrastrukturens organisation og administration omfatter en række begrænsede, men vigtige tekniske samordningsfunktioner. Denne meddelelse omhandler:

- udviklingen inden for området i perioden 1998-2000.
- den gradvise overdragelse af visse af den amerikanske regerings beføjelser til ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers)
- de vigtigste politiske aspekter for Den Europæiske Union og på internationalt plan, og
- praktiske konklusioner for Den Europæiske Union.

I meddelelsen gøres også opmærksom på Internettets nuværende vækst i Europa og dets stigende betydning som primærinfrastruktur på det økonomiske og sociale område. Disse forhold kommer sandsynligvis til at sætte det eksisterende systems kapacitet under pres. Kommissionen har allerede truffet visse tiltag for at gøre den kommunikationsinfrastruktur, der anvendes til Internettet, mere økonomisk og effektiv, og Kommissionen følger fortsat med i, hvordan situationen udvikler sig.

Internationale aspekter

Aktørerne i den europæiske private sektor har spillet en vigtig rolle i fastlæggelsen af EU's holdning på alle planer i den globale samordning af Internettets infrastrukturfunktioner: ICANN's bestyrelse og underorganisationerne, DNS-rodserversystemet, internetregistraturerne og -registratorerne, samt i IETF og World Wide Web-konsortiet. Uden dette engagement ville EU og medlemsstaternes arbejde med at sikre almenhedens interesser være meget mindre effektivt, for ikke at sige umuligt. En videreførelse og udbygning af den europæiske private sektors inddragelse og deltagelse i ICANN er en vigtig forudsætning for, at EU kan deltage i arbejdet på området, både hvad angår det europæiske internetsamfund og sikringen af almenhedens interesse.

I forbindelse med EU's internationale rolle anmoder Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet om at bekræfte Unionens nuværende rolle som deltager, koordinator og om nødvendigt forhandler inden for området. Det omfatter de internationale organisationer, navnlig WIPO og ITU, bilaterale forbindelser til flere forskellige regeringer, f.eks. USA's, og EU's og medlemsstaternes rolle i ICANN's mellemstatslige rådgivende udvalg (GAC). Disse internationale funktioner er andet og mere end blot tilstedeværelse ved og observation af ICANN-processen. De omfatter også specifikke aspekter i EU's almene politikker:

- ICANN's neutrale, globale rolle
- omfanget af de beføjelser, den amerikanske regering stadig har angående Internettets infrastruktur
- internationale aspekter vedrørende intellektuel ejendomsret, konkurrenceligestilling og beskyttelse af personoplysninger
- omfanget af ICANN's beføjelser over for registraturer og registratorer.

Det har vist sig at være endnu sværere at skabe og bevare et miljø, der sikrer en neutral, international retsmyndighed, end man troede, da processen blev indledt i 1998.

Meddelelsen behandler alle disse forhold mere detaljeret og angiver i hvert enkelt tilfælde, hvilke konklusioner og anbefalinger, Kommissionen er nået frem til.

EU-hensyn

I meddelelsen gennemgås også en række politiske aspekter med europæisk relevans, der skal arbejdes mere med i de kommende måneder, og som også forudsætter fortsat opbakning og samarbejde fra Rådet og medlemsstaterne, hvis Kommissionens målsætninger skal virkeliggøres. Det drejer sig bl.a. om følgende:

- **Internettets DNS-system:** Kommissionens offentlige høring om oprettelsen af et nyt topdomæne på Internettet, .EU, skal følges hensigtsmæssigt op. Der planlægges endnu en meddelelse herom inden juli 2000
- **Intellectuel ejendomsret:** Der skal opstilles en adfærdskodeks eller anden passende ordning, som gør det muligt at skride ind over for registrering af domænenavne i ond tro (“netBZ”);
- **Nationale topdomæner:**
 - de retningslinjer, som ICANN’s mellemstatslige rådgivende udvalg har anbefalet, skal gennemføres
 - der skal udarbejdes og gennemføres retningslinjer for beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred
 - de nationale registraturer skal opstille optimale praksisløsninger for registreringspolitikker.
- **Alternativ tvistbilæggelse:** Der skal opstilles og gennemføres politikker om alternativ tvistbilæggelse, som med udgangspunkt i WIPO’s anbefalinger er hensigtsmæssige for topdomæneregistraturer, der drives i EU.
- **Konkurrencepolitik:** Kommissionen kontrollerer, om aftaler og virksomheders registreringspraksis i forbindelse med Internettets organisation og administration falder ind under EU’s konkurrenceregler (artikel 81 og 82) og træffer om nødvendigt passende tiltag i henhold til sine direkte beføjelser jævnfør EF-traktaten.

Hvor det er nødvendigt, skal dette politiske udviklingsarbejde fortsat samordnes med medlemsstaterne via den eksisterende uformelle arbejdsgruppe vedrørende Internettet, som indkaldes af Kommissionen.

Internettets infrastruktur

Topografien og kapaciteten i den europæiske ‘backbone’ for Internettet vækker en vis bekymring. Den nuværende prisstruktur og tilgængelige båndbredde bevirker, at en betydelig del af den europæiske internettrafik tager turen over Atlanterhavet og tilbage. Det er allerede nu dyrt og ineffektivt, men det bliver slet ikke til at bære, når en større og større del af markedet for kommunikation og handel inden for nær fremtid efterhånden bliver flyttet over på Internettet. Sikkerheden og konkurrencedygtigheden i internetkommunikationen i Europa afhænger dermed af, hvor sikre og billige Internettets amerikanskbaserede transitpunkter er. Kommissionen vil hurtigst muligt skaffe de fornødne oplysninger om dette område og træffe de fornødne foranstaltninger for at fremme en hurtig udbygning af en internetbackbone med meget høj båndbredde i hele Europa.

Konklusion

På baggrund af formandskabets konklusioner ved **Det Europæiske Råds møde i Lissabon** kan man kun endnu en gang understrege, hvor vigtige disse forhold er. Eftersom Internettet vokser så ekstremt hurtigt, påvirkes informationssamfundet og den elektroniske handel i Den Europæiske Union under ét af Internettets stabilitet og driftsikkerhed.

Europa-Parlamentet og Rådet opfordres til at tilkendegive deres opbakning til de politikker og tiltag, som Kommissionen påtænker i denne meddelelse, og til at støtte gennemførelsen heraf i samarbejde med medlemsstaterne. De nævnte politikker og tiltag opsummeres i meddelelsens kapitel 10.

INTERNETTETS ORGANISATION OG ADMINISTRATION

POLITISKE ASPEKTER PÅ INTERNATIONALT OG EUROPÆISK PLAN

1 INDLEDNING

Internettet er et globalt kommunikationsnet, som alle med tiden får adgang til. Internet Assigned Numbers Authority (IANA) havde som sit oprindelige grundprincip at "sætte ind for at varetage det globale Internets centrale samordningsfunktioner til gavn for almenheden". USA's regering har endvidere erkendt, at det stadig mere globale samfund af internetbrugere bør have indflydelse på beslutninger, som indvirker på Internettets tekniske administration*. Det internationale samfunds primære interesse i organisationen og administrationen af Internettet i dag er således at sikre, at Internettets globale betydning for almenhedens interesse omsættes i praksis. **Alle de tiltag, som planlægges eller forudses i Kommissionens nye initiativ "eEurope", afhænger i sidste ende faktisk af, hvor (omkostnings-)effektivt Internettets infrastruktur er i Europa og på verdensplan.**

Kommissionen gennemgik i sin meddelelse af juli 1998 til Europa-Parlamentet og Rådet¹ de fremskridt, der var sket i USA og på internationalt plan med at overføre en række funktioner vedrørende Internettets organisation og administration til den private sektor. Denne proces omfatter bl.a., at man har **overført funktioner**, som tidligere blev varetaget af Internet Assigned Numbers Authority (IANA) som led i en kontrakt med USA's regering, til en ny privat organisation, Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN), og at IANA's funktioner er integreret i ICANN's arbejde. Kommissionen har siden da løbende været i nær forbindelse med de amerikanske myndigheder og europæiske og andre internationale interessegrupper, mens den nye organisations strukturer og driftsvilkår er blevet fastlagt. Dette er foregået i samråd med medlemsstaterne.

Ud over de strengt definerede samordningsfunktioner, som ICANN varetager, gennemgås i denne meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet også den seneste udvikling inden for en række andre vigtige områder, og der foreslås yderligere tiltag for at sikre og opmuntre fuld europæisk deltagelse inden for de pågældende områder. Det gælder f.eks. følgende:

- det nye systems ledelsesstruktur og medlemsgrundlag skal sikre en retfærdig balance mellem forskellige interesser på globalt plan
- det nye registratursystem skal gennemføres korrekt og hurtigt, med acceptable regler om sikring af personoplysninger, konkurrenceligestilling og mulighederne for at identificere og spore kommercielle aktiviteter², samt passende beskyttelse af eksisterende intellektuelle ejendomsrettigheder

* I den amerikanske regerings hvidbog af juli 1998 angives det bl.a. at:

"... Internettet er et globalt medie, og den tekniske administration af det bør fuldt ud afspejle den globale mangfoldighed af internetbrugere. [...], en af USA's regerings vigtigste målsætninger har været at sikre, at det mere og mere globale samfund af internetbrugere får indflydelse på beslutninger, som påvirker Internettets tekniske administration. [...] Vores dialog har været åben for alle internetbrugere - indenlandske og udenlandske, i regeringen eller i den private sektor - under denne proces, og vi vil fortsat tage det internationale samfund med på råd, når vi begynder at gennemføre den overgangsplan, som denne hvidbog omhandler."

Fodnoterne til meddelelsen er samlet i slutningen af dokumentet.

- der skal også opstilles passende systemer i Europa både for numeriske adresser og domænenavne for at tage højde for den massive stigning i brugen af Internettet og nye anvendelser af det.

Derfor opfordres europæiske interessegrupper til at deltage i eksisterende og nye fora for at sikre de fornødne fremskridt inden for disse og lignende områder.

2 DEN NYE STRUKTUR

2.1 Internet Corporation for Assigned Numbers and Names (ICANN)

Med udgangspunkt i den amerikanske hvidbog, som blev udsendt i juni 1998, blev Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN) oprettet i oktober 1998 og registreret som en ikke-kommerciel public-service organisation i Los Angeles, California. Det fremgår af vedtægterne, at

“ICANN skal drives til gavn for internetsamfundet som helhed og varetage sine aktiviteter i overensstemmelse med relevante principper i international lovgivning, gældende internationale aftaler og lokale love og [...] via åbne og gennemskuelige processer, som giver mulighed for konkurrence og fri adgang til Internet-relaterede markeder”.

I aftalememorandummet af 25. november 1998 bestemmes det, at USA's handelsministerium og ICANN:

“...i fællesskab fastlægger, udvikler og afprøver de fornødne ordninger, metoder og procedurer og nødvendige tiltag for at overdrage ansvaret for administrationen af de DNS-funktioner, som nu varetages af eller på vegne af USA's regering, til en ikke-kommerciel organisation i den private sektor”.

Det var tanken, at ICANN inden oktober 2000 skulle have overtaget ansvaret for at samordne administrationen af domænenavnesystemet, allokeringen af IP-adresser, samordningen af nye IP-parametre og administrationen af Internettets navnerodservere. Fristen oktober 2000 lå langt ude i fremtiden, da den amerikanske hvidbog blev offentliggjort, men med de forsinkelser, der siden er sket, er den nu så tæt på, at det udgør en udfordring for alle berørte parter. Allerede ved udgangen af 1999 var der sket store fremskridt, om end det amerikanske handelsministerium som led i sine aftaler med ICANN og NSI har bevaret en høj grad af direkte myndighed over ICANN. Det står endnu ikke klart, hvordan og hvornår USA's regering har tænkt sig at afgive disse beføjelser. Når det sker, er det fortsat spørgsmålet, i hvilket omfang og hvordan det nødvendige tilsyn med ICANN's vigtige funktioner skal varetages. Kommissionen har gjort det amerikanske handelsministerium opmærksom på, at det er vigtigt at få afklaret disse forhold hurtigst muligt.

I august 1998 blev der udpeget en foreløbig bestyrelse for ICANN med 10 medlemmer, hvorefter den nye organisation påbegyndte sit arbejde³. I slutningen af 1999 blev der valgt yderligere ni bestyrelsesmedlemmer⁴. Alle medarbejdere i ICANN er i dag amerikanere med bopæl i USA⁵. Det ville være passende, hvis ICANN begyndte at sammensætte en mere blandet ledelse. Denne opgave bør prioriteres højt af den permanente administrerende direktør, som skal udpeges i nær fremtid.

2.1.1 Finansiering af ICANN

ICANN nedsatte efter sit møde i Santiago i august 1999 en arbejdsgruppe, bestående af ti repræsentanter for IP-adresseregistraturer og domænenavnsregistraturer og -registratorer, som skulle gennemgå mulige finansieringsordninger for ICANN. I Los Angeles vedtog ICANN's

bestyrelse arbejdsgruppens henstillinger til gennemførelse fra 1. juli 1999 og det følgende år. Henstillingerne drejer sig om, at en sådan ikke-kommerciel organisation bør have mulighed for at få dækket sine omkostninger, at ICANN' budgetproces skal forbedres, og at budgettet skal fordeles blandt forskellige grupper af bidragydere, bl.a.

- (i) domænenavsregistraturer
- (ii) domænenavsregistratorer, og
- (iii) IP-adresseregistraturer.

For det indeværende overgangsbudgetår er fordelingen som følger: 55% til registraturer og registratorer for generiske topdomæner, 35% til registraturer for nationale topdomæner, og 10% til IP-adresseregistraturer. Der skal opstilles retfærdige og forholdsmæssige fordelingsformler for hver enkelt finansieringsgruppe. For nationale topdomænerregistraturers vedkommende har ICANN's mellemstatslige rådgivende udvalg (Governmental Advisory Committee, GAC) anbefalet, at disse finansieringsordninger indgår i aftaler mellem ICANN og de pågældende registraturorganisationer.

Der kunne imidlertid godt være en bedre balance mellem finansieringen fra domænenavsregistraturer og IP-registraturer. Den nemmeste og mest retfærdige måde at skaffe de nødvendige finansieringsmidler på ville på lang sigt være via et beskedent gebyr for brugen af alle (nuværende og fremtidige) allokerede blokke af IP-adresser. Det ville også give et vist incitament til at bruge de allokerede blokke af IP-adresser mere effektivt fremover. Finansieringen af ICANN bør ikke kun påhvile nogle få store domænenavnregistraturer. En række små domænenavsregistraturer, især i udviklingslandene, har desuden kun ringe midler til deres rådighed. ICANN kan da også få svært ved at opkræve disse gebyrer fra samtlige registraturer for nationale topdomæner i hele verden. EU-medlemmerne af GAC har fået at vide af deres nationale registraturer, at dette ikke ville være noget problem i Unionen.

ICANN's bestyrelse er af den opfattelse, at deres underorganisationer og "løsgængermedlemmer" bør hvile i sig selv finansielt. Der bør opstilles særlige finansieringsordninger for visse aktiviteter, f.eks. behandling af ansøgninger om godkendelse af registratorer, så ICANN's finansieringsstruktur ikke ender med at fungere som utilsigtet statsstøtte.

2.1.2 ICANN's medlemmer

Det er i dag tanken, at de ni "løsgængere" i ICANN's bestyrelse skal vælges af medlemsskaren uden for underorganisationerne ad to omgange i perioden 2000-2002. Enkeltpersoner kan nu blive medlemmer af ICANN. Man er i gang med at opstille metoder til valg af bestyrelsesmedlemmer via online-afstemninger. Der skal ad denne vej sammensættes et bredt repræsentativt medlemsskab med behørig hensyntagen til kulturelle og økonomiske forskelle inden for det globale brugersamfund og til behovet for at beskytte organisationen mod at blive kuppet af mindretalsinteresser.

Herudover overvejes det bl.a. at vælge løsgængere ved indirekte valg via et repræsentantskab valgt af medlemmerne, og at lade fem pladser i bestyrelsen være forbeholdt medlemmer fra de geografiske regioner i ICANN's struktur.

Kommissionen og medlemsstaterne har en målsætning, som indtil nu ikke er virkeliggjort, om at stimulere europæisk deltagelse i DNSO's medlemsgrupper. Internetbrugere, som leverer offentlige tjenester, f.eks. universiteter, museer, biblioteker og lokal- og regionalmyndigheder, har hidtil været underrepræsenteret i gruppen af ikke-kommercielle

organisationer. Erhvervsbrugere i almindelighed og SMV'er i særdeleshed er underrepræsenteret i erhvervsbrugergruppen.

2.1.3 Konklusion vedrørende ICANN's medlemssammensætning

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne og Europa-Parlamentet til at hjælpe med at gøre alle kategorier af internetbrugere, især enkeltpersoner og public service-organisationer, opmærksomme på ICANN-processen, herunder også sammensætningen af medlemsskaren, for at sikre en passende grad af deltagelse og repræsentation af alle berørte interesser.

2.2 ICANN's mellemstatslige rådgivende udvalg (GAC)

ICANN's vedtægter indeholder også, tildels for at inddraget hensynet til offentlige myndigheder i resten af verden, f.eks. EU, bestemmelser om et mellemstatsligt rådgivende udvalg (Governmental Advisory Committee, GAC), som skal

“gennemgå organisationens aktiviteter og rådgive herom, når de vedrører regeringsanliggender, især hvis organisationens aktiviteter kan berøre forskellige love og internationale aftaler eller vice versa”.

Kommissionen og medlemsstaterne deltager i GAC's arbejde. GAC har vedtaget driftsprincipper, som er i overensstemmelse med de målsætninger, EU oprindeligt havde tænkt sig for udvalget⁶. GAC har allerede rådgivet ICANN's bestyrelse vedrørende forhold såsom bilæggelse af tvister, geografiske særforhold og politikker vedrørende registraturer for nationale topdomæner. EU's deltagelse i disse forhandlinger er blevet forhåndssamordnet via den uformelle internetarbejdsgruppe, som Kommissionen jævnligt indkalder, og via Rådets telekommunikationsgruppe. Følgende bør bemærkes om GAC's virkefelt og opgaver:

- (1) ICANN's mellemstatslige rådgivende udvalg er åbent for alle regeringer⁷; i dag er der ca. 35 medlemmer. Kommissionen har til hensigt fortsat at fremme og lette global deltagelse i ICANN's mellemstatslige rådgivende udvalg via EU's bilaterale forbindelser på verdensplan. GAC's medlemmer omfatter i dag et begrænset antal internationale organisationer med direkte interesser i ICANN's politik, f.eks. ITU, WIPO og OECD.
- (2) GAC's rolle er udelukkende rådgivende. Generelt ser det ikke ud til, at regeringerne ønsker en mere direkte rolle i beslutningstagningen vedrørende organisation og administration af Internettets infrastruktur. Derfor bakker de i det store og hele op om den holdning, som USA's regering indtager i sagen. Desuden har ICANN's bestyrelse i praksis taget fyldestgørende hensyn til GAC's udtalelser. Der har hidtil ikke været uenigheder, som kunne have sat regeringernes villighed til at acceptere en - formelt - underordnet rolle på prøve.

Skulle ICANN imidlertid i praksis udvide sin indflydelse til andre politiske områder, som regeringerne mener kan påvirke hensynet til almenhedens interesse, eller skulle der opstå en lignende uenighed mellem bestyrelsen og GAC, så er det sandsynligt, at forholdet ville blive taget op til revision.

- (3) GAC's arbejdsprincipper indeholder følgende beskrivelse af udvalgets **politiske målsætninger**.

Internetdriften skal være sikker, driftssikker og billig, dvs. der skal være mulighed for tilslutning når og hvor som helst

Internettet skal udbygges med en robust opbygning til gavn for almenheden til regerings-, privat-,

undervisnings- og erhvervsbrug på verdensplan

ICANN's rolle i fordelingen af Internetnavne og adresser skal foregå via gennemsikkelige procedurer uden forskelsbehandling

der skal være reel konkurrence på alle relevante aktivitetsplaner og vilkår for ligelig konkurrence som er til gavn for alle brugerkategorier, f.eks. bedre valgmuligheder, lavere priser og bedre tjenester; informationsniveauet skal være fyldestgørende under hensyntagen til privatlivets fred og forbrugerbeskyttelsen, og ytringsfriheden må ikke krænkes”.

Disse ambitiøse principper går ikke i opfyldelse automatisk eller af sig selv i Europa, eller for den sags skyld på verdensplan. Hensynet til almenhedens interesse kræver en **samordnet indsats** fra alle parter, som har med Internettet at gøre. I Europa er de næste to-tre år en særlig kritisk fase i denne forbindelse, fordi en række nye behov og muligheder nu slår igennem på nettet. Det er vigtigt at erkende, at ICANN's effektive samordning af Internettets infrastruktur er en **hjørnesten i sikringen af mange andre hensyn** og forventninger i en bredere sammenhæng med Internet-relaterede politikker, især vedrørende informationsfundet, elektronisk handel og kommunikation.

Det kan konkluderes, at selv om det foregår inden for et strengt afgrænset område, træffer ICANN og GAC faktisk allerede afgørelser af en type, som regeringer i andre sammenhænge selv ville forventes at træffe som led i internationale organisationers arbejde.

For nærværende er der tilsyneladende enighed om, at Internettets karakter og udviklingens hast gør en sådan metode uegnet, og at den nuværende selvregulerende struktur, som bakes op at et aktivt tilsyn med hensynet til almenhedens interesser, er den bedst forhåndenværende løsning.

3 INTERNETADRESSERING

Af hensyn til brugerne angives Internet-navne ofte som tekstbaserede domænenavne, f.eks. *europa.cec.eu.int*, men de underliggende adresser, som bruges til at dirigere data fra en værtscomputer til en anden, er talbaserede⁸. Dette system er i dag baseret på tal, som er 32 bits lange (IPv4). **Disse adresser er en forudsætning for enhver nuværende og fremtidig anvendelse af Internettet.** Der er stadig større pres på de tilgængelige adresser efter IPv4-standarden, fordi Internettet bruges i stadig større omfang af flere og flere enkeltpersoner og organisationer til flere og flere forskellige anvendelser - bl.a. en lang række mobile elektroniske apparater - og fordi der bliver flere og flere permanente tilslutninger i stedet for midlertidige. Med tiden kommer snart sagt ethvert apparat eller enhver kommunikationsfunktion i alle aspekter af hverdagen og samfundet således til at gøre brug af internetadresser. Der er udsigt til, at efterspørgselen efter IP-adresser til mobilkommunikation kommer til at stige voldsomt. Det taler både for, at de eksisterende IPv4-adresseblokke bruges mere effektivt og at den næste generation af IPv6-adresser på grundlag af 128-bits tal indføres hurtigst muligt.

Der kan ikke knyttes ejendomsrettigheder til blokke af IP-adresser, idet de betragtes som en offentligt tilgængelig ressource. De finansielle og andre vilkår og betingelser for allokering af IP-adresseblokke, direkte såvel som indirekte, er endnu ikke fastlagt, men der skal tages hensyn til, at dette kan påvirke de regionale IP-registraturers muligheder for at yde et passende bidrag til ICANN's finansiering i fremtiden.

Allokeringen af IP-adresser skal ske i blokke, fordi det letter en effektiv dirigering af IP-trafikken. Det er afgørende, at IP-adresser administreres uafhængigt og neutralt for at sikre et åbent, konkurrencebaseret marked for alle nuværende og fremtidige internetbaserede tjenester. En stort antal nye og potentielle brugere af IP-adresseringssystemet har i den seneste tid tilkendegivet en særlig interesse i ASO's politikker (underorganisationen vedrørende adressering) og de regionale registraturers aktiviteter. ICANN's bestyrelse har oprettet en ad hoc-arbejdsgruppe, som omfatter alle erklæret interesserede parter, og som vil tage IP-adresseringspolitikken op til revision i forhold til ASO og afgive en udtalelse til bestyrelsen i midten af år 2000.

3.1 Konklusioner vedrørende IP-adressering

IP-adresseringssystemet, som administreres via ICANN og de regionale registraturer, ligger til grund for alle internetbaserede tjenesters adresseringsbehov. Kommissionen har derfor til hensigt:

- *at følge udviklingen i ICANN og dens underorganisationer, samt de politikker, der opstilles, da allokeringen af disse adresser direkte påvirker de tekniske og økonomiske forhold vedrørende dirigering og dermed effektiviteten i hele internetmiljøet*
- *at tilskynde de nye deltagere, f.eks. den offentlige sektor, til at definere og tydeliggøre deres behov*
- *at opfordre til en hurtig overgang til IPv6, især i de europæiske institutioner og medlemsstaternes offentlige administrationer*
- *at lette den globale udvidelse af Internettet, især i udviklingslandene, via overgangen fra adresseringssystemet IPv4 til IPv6*
- *som led i relevante EU-forskningsprojekter at fremme en mere generel udvikling og anvendelse af IPv6 og mere avancerede internetteknologier*
- *at opmuntre udvikling og gennemførelse af forbedrede fremtidige navne- og adresseringssystemer, f.eks. via internetsøgefaciliteter og dirigeringsteknologi.*

Medlemsstaterne tilskyndes til at støtte indførelsen af mere avanceret internetadressering i deres offentlige administrationer.

I bilaget til denne meddelelse findes yderligere oplysninger om IP-adressering og ASO.

4 INTERNETPROTOKOLLER

Internetprotokoller giver de forskellige enheder på Internettet mulighed for at arbejde sammen om at fremføre data mellem forskellige maskiner og vise dem i den applikation, som brugerne rent faktisk ser⁹. Udarbejdelsen af nye protokoller, og indførelsen af nyt software til dem, er af fundamental betydning for udviklingen af nye tjenester på Internettet, og det bliver endnu vigtigere efterhånden som flere og flere applikationer bliver koblet på Internettet. Internetprotokollerne udarbejdes hovedsagelig via arbejdsgruppen for internetdesign (Internet Engineering Task Force, IETF), om end andre organisationer, f.eks. World Wide Web-konsortiet, i stigende grad bidrager til arbejdet¹⁰.

ICANN's underorganisation vedrørende protokoller (Protocol Supporting organisation, PSO) har at gøre med ovennævnte tekniske standarder, har det primære ansvar for at udforme og anbefale substanspolitikker vedrørende fastlæggelse af protokolparametre og bestyrer den uvurderlige sum af tidligere fastlagte åbne internetspecifikationer og -standarder, som er uafhængig af, hvilket operativsystem eller platform slutbrugeren på Internettet har. Det er vigtigt, at denne 'arv' fra IETF og IANA bevares og udbygges på alle tjeneste- og infrastrukturniveauer. PSO, og i sidste ende ICANN's bestyrelse, har et stort internationalt ansvar i denne sammenhæng.

Den stigende kommercielle anvendelse af Internettet og konkurrencen mellem operatører og tjenesteudbydere må ikke på nogen måde blive et påskud til at indføre ophavsretsbeskyttede eller lukkede grænseflader. Det ville bringe det globale Internets nuværende universelle interoperabilitet i fare.

4.1 Konklusioner vedrørende internetprotokoller

Den Europæiske Union har længe haft interesse i standardiseringsaspekterne vedrørende informationsteknologi for at sikre interoperabilitet og konkurrenceligestilling. Efterhånden som denne teknologi udvikler sig på globalt plan, især i forbindelse med Internettet, har Kommissionen til hensigt:

- *fortsat at fremme industriel og teknisk opbakning fra europæisk side og deltagelse i PSO og dens underorganisationer*
- *at støtte internationalt samarbejde mellem de standardiseringsorganisationer, der er med i PSO*
- *at skabe øget bevidsthed om og fremme brugen af de protokoller, der udvikles, i Europa*
- *at opmuntre de organisationer, som deltager i relaterede EU-forskningsprojekter, til i højere grad at deltage i udarbejdelsen af protokoller*
- *at sikre, at internetspecifikationer fortsat og i endnu højere grad gøres uafhængige af operativsystemer og andre platforme, især på baggrund af brugernes stigende interesse i 'åbent' software.*

I bilaget til denne meddelelse findes yderligere oplysninger om internetprotokoller og PSO.

5 DOMÆNENAVNE

Domænenavne gør det let at identificere værtsmaskiner på Internettet via navne, f.eks. *europa.eu.int*, i modsætning til det talbaserede IP-adresseringssystem, som bruges til kommunikation nettene imellem. I dag findes på globalt plan et begrænset antal generiske topdomæner, nemlig .COM, .NET og .ORG¹¹. På nationalt, regionalt eller lokalt niveau findes der ca. 240 andre registraturer, som kører lignende navnesystemer under en landekode (et nationalt topdomæne) f.eks. .ES, .DE og .US.

Historisk set har IANA (Internet Assigned Numbers Authority), og nu ICANN, båret det overordnede ansvar for administrationen af disse navne. Disse funktioner omfatter uddelegering af opgaven med at tildele generiske og nationale topdomæner på grundlag af de principper, der opstilles i RFC 920 (1984) og RFC 1591 (1994). Disse RFC'er indeholder information om DNS-systemets navnestruktur og om administration af domæner.

ICANN støttes i sit arbejde inden for dette område af underorganisationen vedrørende domænenavne (DNSO), som består af et navneråd (Names Council) og en generalforsamling, der skal omfatte syv organisationer, herunder registratorer, generiske og nationale topdomæneregistraturer, erhvervsbrugere, ikke-kommercielle brugere, tjenesteudbydere og indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder.

5.1 Konkurrence på markedet for registrering af topdomæner

En af den nye organisations primære funktioner, som beskrives i den amerikanske hvidbog fra 1998 (dvs. ICANN), var at indføre konkurrence på markedet for registrering af generiske topdomænenavne, både hvad angår generiske topdomæneregistraturer og -registraturer.

For så vidt angår konkurrencen mellem registratorer har ICANN gjort fremskridt, som det fremgår senere i dette dokument. For så vidt angår etableringen af alternativer til de eksisterende generiske topdomæner har ICANN indtil nu ikke gjort større fremskridt, og der er på nuværende tidspunkt en række store vanskeligheder, som skal løses, inden der kan forventes spontan enighed om etablering af nye generiske topdomæner. DNSO og ICANN's bestyrelse har taget problemet op. I denne forbindelse er det også blevet foreslået, at ICANN kunne oprette et rent ikke-kommercielt topdomæne, hvor der kunne gælde en grad af anonymitet for private brugere, som ikke ville være hensigtsmæssig for kommercielle domænenavne.

Det skal dog bemærkes, at NSI's registratur for nylig har bekræftet, at der ikke længere gøres forskel mellem registraturerne .COM, .NET og .ORG, hvad angår registreringspolitik og godkendelseskriterier. Dermed har man efter Kommissionens mening forspildt en lejlighed til at sikre en ansvarlig og effektiv administration af de tilgængelige domænenavne.

5.2 Nye generiske topdomæner

Oprettelsen af yderligere generiske topdomæneregistraturer har været på internetsamfundets dagsorden mindst siden 1996, og siden da har man drøftet mange forskellige indfaldsvinkler, men der er ikke opnået enighed på området. I starten af 1997 foreslog det internationale ad hoc-udvalg (International Ad Hoc Committee, IAHC), at der blev oprettet syv nye generiske topdomæner. Disse domæner skulle drives via den foreslåede CORE-registratur. Selv om der var kraftig opbakning til forslaget, var der tilstrækkelig modstand mod det i USA, til at handelsministeriet i juni 1997 iværksatte sin første høring og siden offentliggjorde grøn- og hvidbøger herom. Det forslag, der i stedet blev fremsat i den amerikanske grøn- og hvidbog af februar 1998, om at USA's regering selv skulle uddelegere en række generiske topdomæner, blev kritiseret af EU, fordi det ville styrke USA's beføjelser og retsmyndighed inden for området. I den amerikanske hvidbog blev det foreslået, at ICANN's foreløbige bestyrelse både skulle tage stilling til, om der var brug for nye topdomæner, og etablere et godkendelsessystem for DNS-registraturer og -registraturer for eksisterende og nye topdomæner. Men de mange forskellige navne, som allerede er registreret under domænerne .COM osv., lægger tilsyneladende allerede kraftige begrænsninger på mulighederne for at registrere meningsfulde - og korte - adresser, i hvert fald på engelsk¹².

Spørgsmålet om, hvorvidt, hvornår og hvordan man skulle indføre nye generiske topdomæner er blevet behandlet af DNSO's arbejdsgrupper, og der er offentliggjort en midtvejsrapport, hvori man gennemgår valgmulighederne, men ikke anbefaler nogen bestemt løsning¹³. I marts 2000 anmodede ICANN's bestyrelse sit personale om at udarbejde en rapport inden midten af juli, som bestyrelsen kunne bruge som beslutningsgrundlag på de næste bestyrelsesmøder i Yokohama, i samråd med navnerådet.

ICANN's mellemstatslige rådgivende udvalg har givet sin opbakning til denne fremgangsmåde med følgende udtalelse:

I betragtning af mulighederne for at udvide antallet af tilgængelige domænenavne skal oprettelsen af nye generiske topdomæner overvejes nøje via en konsensusbaseret proces. Der skal både tages stilling til nye generiske topdomæner til bestemte formål¹⁴ og mere generisk eller 'åben' registrering.

ICANN skal opnå enighed om oprettelsen af eventuelle nye generiske topdomæner, og derfor bør organisationen, når der oprettes nye topdomæner, undgå trebogstavskoderne i ISO 3166-1 (kendte eller berømte lande, regionale eller lokale sprog eller folkeslag) og ISO 639-koderne for sprog, medmindre dette godkendes af de pågældende regeringer eller offentlige myndigheder.

5.3 ICANN's godkendelse af konkurrerende registratorer

ICANN har vedtaget retningslinjer for, hvordan de første registratorer skal godkendes, og overordnede principper, som skal tages op til revision i første halvdel af år 2000. Indtil der i juni blev indført konkurrence på registreringstjenester, var det i henhold til en samarbejdsaftale fra 1992 med den amerikanske regering kun Network Solutions, Inc, som udbød registreringstjenester i domænerne .COM, .NET og .ORG i USA. I februar 2000 var 110 virksomheder blevet godkendt af ICANN som registratorer, og af disse har 22 hjemsted i Europa¹⁵. Registratorerne tildeler ansøgere domænenavne efter først-til-mølle-princippet og bruger en fælles database til at sikre sig, at det navn, der ansøges om, er ledigt.

I henhold til en aftale mellem NSI og det amerikanske handelsministerium gælder registraturaftalen med NSI i fire år. Hvis ejerforholdet mellem NSI's virksomhed som registratur og som registrator er fuldstændig adskilt senest efter 18 måneder, og registraturfunktionerne varetages af en enhed, som er uafhængig af samtlige registratorer og giver tilsagn om aldrig at slutte sig sammen med en registrator, forlænges gyldighedsperioden med yderligere fire år. Handelsministeriet skal godkende overdragelsen af NSI's registraturvirksomhed og ICANN's udpegelse af en efterfølger til registraturvirksomheden.

På trods af disse aftaler indgik NSI for kort tid siden en aftale med VeriSign Corporation om sammenlægning af virksomhedernes aktiviteter. Som følge af denne aftale har NSI en nominel værdi på US\$21 mia. Det amerikanske handelsministerium fik tilsyneladende ingen mulighed for at godkende eller afvise denne overdragelse af NSI's registraturvirksomhed. De nye ejere af registraturen har endnu ikke bekræftet, om de fortsat har til hensigt at adskille registratur- og registratoraktiviteterne, som det tidligere var tanken.

VeriSign's primære forretningsområde er digital certificering, og inden for dette område indtager virksomheden en dominerende markedsstilling. Der kan således stilles spørgsmål ved, om det er i sin orden, at tjenester vedrørende domænenavne og digital certificering lægges sammen på denne måde. EU erkender, at digital certificering er en vigtig del af infrastrukturen for elektroniske underskrifter og handel, men hverken den offentlige eller den private sektor i EU har godtaget, at VeriSign skulle tildeles en fortrinsstilling på dette nye marked.

Eftersom børsværdien af NSI/VeriSign-aftalen sættes så højt, kan man udlede, at det fusionerede selskab kan få stor gevinst af at bruge NSI's omfangsrige registreringsdatabase til udbud af andre internetrelaterede tjenester, formodentlig også digital certificering. Det vil være rimeligt at spørge, hvordan VeriSign vil sikre, at man overholder de europæiske love og politikker om beskyttelse af personoplysninger inden for denne sektor, men hidtil foreligger der ikke noget svar herpå.

Forud for den planlagte fusion/opkøbsaftale mellem NSI og VeriSign havde Kommissionen vurderet konsekvenserne af aftalerne af november 1999 med udgangspunkt i EU's konkurrencepolitik og konstateret, at de i brede træk opfylder de vigtigste konkurrenceforhold, som Kommissionen lægger vægt på. Derfor afsluttede Kommissionen sin undersøgelse på dette område. Men *Kommissionen overvåger fortsat løbende udviklingen på området, eftersom disse aftaler har globale konsekvenser for markedet, og Kommissionen har orienteret det amerikanske handelsministerium herom¹⁶. Denne nye udvikling sætter imidlertid blot endnu mere fokus på, hvor vigtigt det er, at konkurrencemyndighederne i såvel EU som USA til stadighed overvåger disse forhold.*

5.4 Udøvelse af ICANN's myndighed

I henhold til aftalen mellem det amerikanske handelsministerium og NSI er ICANN forpligtet over for registraturen og alle godkendte registratorer til at overholde de angivne procedurekrav vedrørende udøvelsen af organisationens myndighed, navnlig hvad angår etablering af konsensus.

Endelig forbeholder handelsministeriet sig fortsat ret til at føre tilsyn med ICANN's politikker, herunder eventuelle ændringer i ICANN's aftaler med NSI. ICANN må ikke indgå aftale med en eventuel efterfølger til NSI's registraturvirksomhed for topdomænerne .COM, .NET og .ORG uden forudgående godkendelse fra handelsministeriet. Hvis handelsministeriet ophæver sin anerkendelse af ICANN eller en eventuel efterfølger ved at opsigte aftalememorandummet, forpligter ICANN sig til at overdrage eventuelle rettigheder, som ICANN har fået i henhold til eksisterende kontrakter med registraturer og registratorer, til handelsministeriet.

Selv om den amerikanske regering forbeholder sig vidtrækkende beføjelser og myndighed (så sent som i november 1999), har det amerikanske handelsministerium gentagne gange forsikret Kommissionen om, at man har til hensigt at afgive kontrollen over disse funktioner vedrørende Internettets infrastruktur og overdrage dem fuldt ud til ICANN inden oktober 2000.

Kommissionen har tilkendegivet over for de amerikanske myndigheder, at de beføjelser, som handelsministeriet endnu har over for ICANN, skal afgives reelt i henhold til den amerikanske hvidbog. Det fornødne myndighedstilsyn med ICANN skal udøves på multilateralt niveau, i første omgang via det mellemstatslige rådgivende udvalg.

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at principperne om åbenhed, gennemsigtighed og overholdelse af internationale aftaler overholdes i fuldt omfang i resten af overgangsfasen og derefter. Det er i overensstemmelse med den amerikanske hvidbog og ICANN's vedtægter.

5.5 InterNIC

InterNIC er en integreret informations- og Whois-tjeneste for de eksisterende generiske topdomæner .COM, .NET og .ORG. Webstedet og domænenavnene vedrørende InterNIC overdrages fra NSI til handelsministeriet. Det er tanken, at webstedet med tiden skal overdrages til ICANN, men det er endnu ikke sket. Inden for dette og andre områder har ICANN's personale tilkendegivet, at de endnu ikke kan overtage alle de funktioner, som ellers skulle overdrages til ICANN i henhold til aftalerne med det amerikanske handelsministerium, på grund af personalemangel og andre former for ressourcemangel.

Indtil overdragelsen er gennemført, viderefører NSI webstedet Internic.net som et offentligt tilgængeligt informationswebsted med en liste over godkendte registratorer for domænerne .COM, .NET og .ORG, med links til de pågældende registratorer, og NSI ophører med at bruge betegnelsen InterNIC til sine egne aktiviteter.

Der udbydes tilsvarende InterNIC- og Whois-tjenester af registraturerne for de nationale topdomæner og de regionale IP-registraturer, f.eks. RIPE.

5.6 Administration af rodserversystemet

De såkaldte navnerodservere, hvor man har de internetadresser liggende, som er af kritisk betydning for dirigeringen af kommunikationstrafik, er underrepræsenteret uden for USA (Internettets navnerodservere drives stadig af frivillige organisationer under ledelse af IANA, om end ICANN er i gang med at undersøge, hvordan det skal foregå fremover). Der findes tretten navnerodservere på globalt plan, hvoraf de ti ligger i USA, blandt dem den primære "A-Root" server, som i dag stadig befinder sig hos NSI. De sidste tre ligger i Tokyo, London og Stockholm.

Der er ikke noget i aftalerne mellem det amerikanske handelsministerium, ICANN og NSI, som påvirker de nuværende ordninger om administrationen af den såkaldte "officielle rodserver". NSI fortsætter med at administrere den officielle rodserver i overensstemmelse med handelsministeriets anvisninger. Handelsministeriet forventer at modtage et teknisk forslag fra ICANN om administration af den officielle rod, og på et senere tidspunkt overdrages ansvaret for administrationen af den muligvis til ICANN. Handelsministeriet har ingen planer om at overdrage det overordnede ansvar for den officielle rodserver til andre organisationer.

5.7 Nationale topdomæner

ICANN har det overordnede ansvar for anerkendelse af nationale topdomæner med udgangspunkt i to bogstavskoderne i ISO 3166 og opdelingen af visse koder på grundlag af RFC 920 og 1591¹⁷. ICANN, og tidligere IANA, opfatter sig ikke som kompetent til at afgøre, "hvad der er, eller ikke er, et land". Derfor har de fulgt standardlisterne over landekoder med to bogstaver i ISO 3166. Denne standard ajourføres ligesom andre ISO-standarder af et "vedligeholdelsesagentur", hvis sekretariatsfunktioner i dette tilfælde varetages af Deutsches Institut für Normung (DIN).

GAC har allerede rådgivet ICANN inden for området. Det angives i GAC's arbejdsprincipper, at:

"Driften af de nationale topdomæner er i almenhedens interesse, herunder også internetsamfundet, overdraget til registraturen, som driver den på vegne af de relevante offentlige myndigheder, f.eks. regeringen, som i sidste ende har myndigheden over det pågældende nationale topdomæne, uden at de dog derfor må hindre den globale samtrafik på Internettet."

IANA uddelegerede 243 topdomæner til en lang række registraturorganisationer over hele verden¹⁸. De beslutninger, som IANA traf til gennemførelse af RFC 1591, har afstedkommet uenighed og tvivl blandt registraturerne og enten det lokale internetsamfund eller den pågældende regering eller offentlige myndighed. Disse punkter tages nu op af ICANN og GAC. Bestyrelsen har offentliggjort et revideret principerklæring som debatoplæg¹⁹, og GAC har netop godkendt detaljerede retningslinjer for optimal praksis i forholdet mellem ICANN, registraturerne for de nationale topdomæner og deres relevante offentlige myndigheder og regeringer²⁰.

Det ventes, at ICANN med assistance fra GAC kan gøre det lettere at løse de få resterende problemer inden for området uden overdreven indgriben over for den selvstændighed i driften, som de fleste nationale topdomæneregistraturer med rette har. ICANN's direkte autoritet over de nationale topdomæneregistraturer skal desuden begrænses til nogle få kritiske tekniske parametre. Registreringspolitikken for de nationale topdomæner bør være en sag mellem registraturen, dens lokale internetsamfund og den pågældende regering eller offentlig myndighed. Den vedrører kun ICANN, hvis den berører tredjepartsinteresser i andre dele af verden. Det er f.eks. blevet drøftet, om et nationalt topdomæne, der accepterer kommerciel registrering fra organisationer, som ikke har hjemsted i det pågældende område, skal anvende WIPO-baserede tvistbilæggelsesordninger for at beskytte tredjepartsinteresser i andre dele af verden.

I EU har det lokale internetsamfund og myndighederne i medlemsstaterne efter Kommissionens opfattelse tillid til alle de nationale topdomæneregistraturer. For at sikre optimal praksis og overensstemmelse med EU-lovgivningen om det indre marked og konkurrencesituationen ville det dog være hensigtsmæssigt at tilskynde til en højere grad af harmonisering og konsekvens i den registreringspolitik, som følges i EU's forskellige nationale topdomæneregistraturer. Kommissionen har forelagt dette spørgsmål for organisationen CENTR²¹, som alle nationale topdomæneregistraturer i EU er medlemmer af. CENTR og organisationens medlemmer forventes at afslutte deres gennemgang af optimal praksis vedrørende registreringspolitik i nationale topdomæner i Europa i midten af år 2000 og afgive udtalelser til medlemmerne herom.

Når udtalelserne er blevet vedtaget af GAC som helhed, offentliggøres de og fremlægges for ICANN's bestyrelse og de nationale topdomæneregistraturer²².

I betragtning af den konsensus, der er opnået blandt medlemsstaterne og på internationalt plan, opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at gennemføre GAC's henstillinger hensigtsmæssigt i det omfang de vedrører regeringernes forhold til ICANN og deres nationale topdomæneregistraturer.

Det ville også være passende, hvis de nationale topdomæneregistraturer i Den Europæiske Union tilpasser deres politik og praksis med henblik på at opnå en høj grad af gennemsigtighed i deres aktiviteter. Hvis de nationale registraturer godtager registreringsansøgninger fra organisationer og personer uden for deres eget område, bør deres tvistbilæggelsespolitik tage hensyn til tredjepartsinteresser i de øvrige medlemsstater og andre lande.

Medlemsstaterne bør også sammen med deres registraturorganisationer følge aktivt med i den registreringspolitik og -praksis, der gælder for de nationale topdomæner, og tilskynde registraturerne til at udvikle og gennemføre registreringspolitikker, som er i overensstemmelse med det indre marked og konkurrencepolitikken. Samtidig fortsætter Kommissionen med at følge med i, om de nationale topdomæneregistraturers registreringspolitikker er i fuld overensstemmelse med EU's lovgivning om det indre marked og konkurrenceforhold.

5.8 Det foreslåede nye topdomæne: .EU

Som tidligere nævnt blev den udvidelse af mulighederne for domænenavne på Internettet, som blev planlagt i 1996, af forskellige årsager ikke gennemført, og spørgsmålet er fortsat på dagsordenen i den nye organisation ICANN. I betragtning af Internettets nuværende voldsomme vækst i Europa foreslår Kommissionen, at man hurtigst muligt opretter

topdomænet .EU, så Internettets DNS-system i Europa giver plads til yderligere navnemuligheder og yderligere vækst²³.

Alle Kommissionens forslag har været genstand for en offentlig online-høring. De ajourføres nu efter de modtagne kommentarer, og Kommissionen træffer afgørelse om, hvilke foranstaltninger det vil være hensigtsmæssigt at træffe. Domænet .EU skal også godkendes af ICANN's bestyrelse.

I forbindelse med oprettelsen af topdomænet .EU overvejer Kommissionen at opstille et klart og målrettet lovgrundlag for at tage højde for den såkaldte 'domænehamstring' og beskytte industrielle ejendomsrettigheder inden for det nye topdomæne.

6 Intellektuel ejendomsret

6.1 Varemærker

De vigtigste spørgsmål vedrørende intellektuel ejendomsret i forbindelse med domænenavne har for nærværende at gøre med varemærker. Størstedelen af arbejdet i WIPO (og de fleste af de afgørelser, organisationen har truffet) vedrører bilæggelse af potentielle eller reelle tvister om varemærker og domænenavne. Men der er flere aspekter at tage hensyn til. Flere indehavere af ophavsrettigheder har allerede tilkendegivet deres interesse i at bruge registreringssystemet for domænenavne som middel til at finde ud af, hvor der foregår copyrightovertrædelser og piratvirksomhed. Der har også været rejst spørgsmål om ejerforhold i forbindelse med intellektuel ejendomsret til domænenavne²⁴ og selve DNS-databaserne²⁵.

Kommissionen fraråder principielt godkendelse af ejendomsret til navne, især generiske ord, og sigter mod at minimere mulighederne for at eje bestemte databaser, som vedrører driften af DNS-systemet, af hensyn til konkurrencesituationen og beskyttelsen af personoplysninger²⁶. Der er ikke opstillet noget lovgrundlag for disse holdninger, selv om de afgørelser, der hidtil er truffet, er helt entydige. Hvis der blev etableret et lovgrundlag for det fremtidige topdomæne .EU, kunne det gøre det lettere at fastlægge EU-dækkende retningslinjer, som kunne føre til en reel harmonisering af visse nationale ordninger.

6.2 Registrering af domænenavne i ond tro

Domænenavne har været et let mål for overtrædelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, især varemærker. Det er i princippet muligt at begrænse risikoen for brud på varemærkerrettigheder i DNS-systemet ved at underlægge registreringer visse regler. Det er sædvanligvis tilfældet for de nationale topdomæner.

Men de generiske topdomæner, .COM, .ORG og .NET, er principielt åbne, og navne tildeles efter 'først til mølle'-princippet, hvorefter andre ikke har mulighed for at få det pågældende navn. I de seneste fem år har der været ført flere bekostelige erstatningssager i tilfælde, hvor der var sket brud på ejendomsrettigheder, f.eks. ved spekulative registreringer af berømte eller kendte varemærker i ond tro. På den anden side skal der også være rimelighed i en situation, hvor små virksomheder i god tro og med god grund registrerer et navn, som senere viser sig at være af interesse for en større og mere magtfuld organisation.

6.3 Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO)

Den 30. april 1999 offentliggjorde WIPO sin slutrapport om processen vedrørende domænenavne på Internettet²⁷, som EU og medlemsstaterne bidrog aktivt til. ICANN's mellemstatslige rådgivende udvalg støttede også gennemførelsen af WIPO's anbefalinger. ICANN vedtog princippet om en ensartet tvistbilæggelsesprocedure i de generiske topdomæner og påbegyndte gennemførelsen af andre aspekter af WIPO's anbefalinger. Gennemførelsen af disse anbefalinger afhænger af, at alle generiske topdomænerregistraturer følger dem, herunder også NSI. En gruppe af disse registraturer, herunder NSI, vedtog i juli 1999 en standardaftale for alle DNS-registreringer for generiske topdomæner, som reelt medfører en harmoniseret procedure for tvistbilæggelse som anbefalet af EU og WIPO. Denne udvikling er meget positiv. Proceduren gælder kun for registreringer af domænenavne, som sker i ond tro, i forbindelse med varemærker og tjenestemærker. Princippet kan udvides til nationale topdomæner, som giver personer og organisationer uden for det pågældende geografiske område lov til at foretage kommerciel registrering. ICANN's bestyrelse har videresendt andre af WIPO's anbefalinger til DNSO (underorganisationen vedrører domænenavne), f.eks. om beskyttelse af berømte varemærker og oprettelse af nye generiske topdomæner. Den deraf følgende forsinkelse i gennemførelsen af WIPO's anbefalinger er blevet kritiseret af repræsentanter for industrien²⁸.

Den politik for intellektuel ejendomsret i forbindelse med Internettet, som EU foreslog i marts 1998, og som Kommissionen og medlemsstaterne har tilsluttet sig i den mellemliggende periode, har således generelt båret frugt. WIPO har reelt genindtaget sin tidligere rolle, og en lang række brugere og varemærkeindehavere har anerkendt, at overholdelse af varemærkerettigheder og harmoniserede tvistbilæggelsesprocedurer er en forudsætning for, at anvendelsen af Internettet kan udbygges til kommercielle forbindelser på verdensplan.

6.4 Andre navnerettigheder i DNS-systemet

Selv om varemærkerettigheder således nu i stigende grad sikres i forbindelse med DNS-systemet, kan det også være nødvendigt med en vis grad af beskyttelse for rettighederne til andre kategorier af navne, som ikke beskyttes nu, f.eks. navne på steder, kendte personer og geografiske angivelser. Efter at den amerikanske kongres vedtog et lovforslag om netBZ i november 1999 har flere af medlemmerne af ICANN's mellemstatslige rådgivende udvalg anmodet WIPO om at udarbejde retningslinjer for politikker til bekæmpelse af netBZ. Kommissionen, som deltog i drøftelserne, bifalder initiativet. ICANN's bestyrelse har også anmodet WIPO om at udarbejde en godkendt liste over berømte navne, så der eventuelt kan opstilles 'negativlister' for DNS-navne til registraturerne og registratorerne. Det forudsætter, at WIPO er villig til at udføre dette ekstraarbejde. Denne udvikling ventes at komme til at udgøre en stor lettelse i arbejdet med at oprette nye generiske topdomæner.

Det skal dog bemærkes, at tvistbilæggelse primært er underlagt amerikansk ret, som allerede angivet i Det Europæiske Fællesskabs svarskrivelse til den amerikanske regering vedrørende administration af Internettet. I henhold til aftalen om godkendelse af registraturer henvises tvister om andre forhold end domænenavne og varemærker således til "American Arbitration Association's internationale forligsregler, hvorefter sagerne skal føres i Californien.

6.5 Konklusioner

Kommissionen vil fortsat løbende indgå i dialog navnlig med WIPO og USA's myndigheder om tvistbilæggelse og indførelse af reelt internationale alternative tvistbilæggelsesordninger.

Nationale love og retsmyndighed med udgangspunkt i domænenavnregistraturers geografiske placering kan have konsekvenser uden for det pågældende område. Kommissionen vil undersøge, hvordan denne udvikling kan påvirke de interesser, der er forbundet med europæiske registreringer i de eksisterende registraturer for generiske topdomæner, og foreslå de tiltag, som måtte være nødvendige.

På baggrund af de særlige problemer, der kan opstå i forbindelse med tvister om domænenavne, har Kommissionen til hensigt at fremlægge et forslag om en adfærdskodeks eller andre hensigtsmæssige foranstaltninger for at begrænse de nuværende muligheder for misbrug inden for dette område. Det gælder f.eks. identifikation af de kategorier af navne, der skal beskyttes, og behandling af varemærker og andre anerkendte mærker.

Kommissionen tilstræber i samarbejde med medlemsstaterne at få indført en sådan adfærdskodeks, som i første omgang skal gælde for alle topdomæneregistraturer, som drives i EU. Kommissionen træffer også de fornødne foranstaltninger for at sikre, at topdomæneregistraturer i andre lande, herunder også de eksisterende generiske topdomæner, indfører ordninger med tilsvarende virkning.

7 ASPEKTER VEDRØRENDE BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

7.1 Registrering og Whois-data

ICANN's erklæring om principper for godkendelse af registratorer ("Statement of Registrar Accreditation Policy"), som også omfatter aftalen om godkendelse af registratorer, indeholder bestemmelser om, at ansøgere om domænenavne skal fremlægge personlige oplysninger (og andre oplysninger) til den registrator, som sender oplysningerne videre til registraturen og dennes Whois-databaser (se bilaget til meddelelsen). Registraturerne skal også give mulighed for konstant offentlig adgang til en database, som indeholder navn og postadresse på indehavere (og andre oplysninger om administrative og tekniske kontaktpersoner) af registrerede underdomæner (f.eks. eksempel.com).

Ovennævnte oplysninger skal videregives bl.a. til en registratur, hvilket i dag udelukkende vil sige Network Solutions Inc. (NSI), samt i et vist omfang til ICANN eller andre tredjeparter, f.eks. certificeringsagenter. Det indebærer, at der formidles personlige oplysninger, hvilket falder ind under direktiv 95/46/EF om beskyttelse af personoplysninger, og derfor skal dette direktivs bestemmelser overholdes.

7.2 Informationsstrømmen i forbindelse med registrering af domænenavne

ICANN og Kommissionen har analyseret informationsstrømmen i forbindelse med NSI's registreringssystem for domænenavne, og der træffes nu tiltag for at sikre overensstemmelsen med EU's regler om beskyttelse af personoplysninger. Kommissionen har anmodet om, at alle registrerende parter orienteres om, hvad deres personoplysninger bruges til. Det skal være klart afgrænset, hvilke formål ICANN må bruge de oplysninger til, som modtages i denne sammenhæng, dvs. det som er nødvendigt for at Internettets domænenavnesystem kan

fungere. Kommissionen har også anbefalet, at alle certificeringsservere for DNS-databaser i Europa placeres inden for samme geografiske retsområde som de pågældende registratorer.

De største mangler i den nuværende aftale om godkendelse af registratorer har at gøre med definitionen af, hvorfor oplysningerne indsamles, lagres, videregives eller på anden måde behandles. De organisationer, som behandler personlige oplysninger, bør sikre, at domænenavnets indehaver giver sin samtykke på et velinformeret grundlag, og godtage, at der ikke kan være ophavsret til personlige oplysninger.

Kommissionen har sendt detaljerede kommentarer om disse forhold til ICANN, og der føres fortsat drøftelser med ICANN og det amerikanske handelsministerium for at opnå enighed om, i hvor høj grad personoplysninger skal beskyttes. Efter Kommissionens opfattelse kan hverken registratorerne, registraturerne eller ICANN og dennes underorganer gøre krav på rettigheder til personoplysninger om databrugere, ligesom alle rettigheder til data vedrørende enkeltpersoner må tilfalde de pågældende selv. Det bør overvejes at gennemføre dette princip også for ICANN og domænenavsregistraturer.

7.3 Gennemsigtighed og adgang til oplysninger

Adgang til data, som registratorer og registraturer ligger inde med, f.eks. Whois-tjenester, er en vigtig informationstjeneste for det globale internetsamfund, og for enhver med teknisk ansvar for en værtsmaskine, som er koblet til Internettet. Ud over denne fundamentale rolle hjælper en sådan adgang også med til at mindske tvister om varemærker, fordi parter, som mener, at deres rettigheder er blevet krænket, kan bruge disse oplysninger til at finde ud af, hvilke virksomheder og andre organisationer, der måtte være ansvarlige for krænkelser af varemærket, uanset om det er med overlæg eller i god tro. Derfor vedrører en af de vigtigste anbefalinger i WIPO's slutrapport adgangen til sådanne data. De vigtigste forhold vedrørende registrering af domænenavne og Whois-data gennemgås mere detaljeret i bilaget til meddelelsen.

Men på baggrund af hensynet til privatlivets fred er det kun nødvendigt at få adgang til bestemte kontaktoplysninger i særligt øjemed. Praktiske hensyn, f.eks. at sikre, at de nødvendige oplysninger - og ikke flere - indsamles og behandles på det mest hensigtsmæssige niveau og til det relevante formål, kan være med til at afhjælpe betænkelighederne vedrørende privatlivets fred i behandlingen af domænenavne.

Sådanne data kan også tænkes anvendt til andre formål, især forebyggelse af svindel, forudsat man træffer de fornødne sikkerhedsforanstaltninger, så bestemmelserne i direktiv 95/46/EF overholdes. Desuden skal der tages højde for pligten til at beskytte sikkerheden og fortroligheden i oplysninger, kommunikation og net²⁹.

7.4 Konklusioner

Kommissionen fortsætter dialogen med ICANN og USA's regering om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred og indarbejdelsen heraf i kontraktrammen mellem ICANN og DNS-registraturerne og -registratorerne. Kommissionen overvejer ligeledes, hvilke regler der bør gælde om beskyttelse af personoplysninger for registraturerne for de nationale topdomæner i medlemsstaterne.

Kommissionen anbefaler muligvis, at ICANN og GAC vedtager politikker, som sætter grænser for indsamling, behandling og brug af personoplysninger ved registrering, hvis dette viser sig nødvendigt.

8 KONKURRENCEPOLITIK

8.1 Kommissionen følger løbende udviklingen i Internettets organisation og administration fra et konkurrencepolitisk synspunkt som følge af det globale omfang af Internettet og af de markeder, som aftalerne inden for området har konsekvenser for, og som følge af disse aftalers eventuelle konsekvenser for samhandelen mellem EU's medlemsstater. *Kommissionen vurderer navnlig, om virksomheders aftaler og registreringspraksis er omfattet af EU's konkurrenceregler (artikel 81 og 82), og træffer om nødvendigt de fornødne tiltag i kraft af de beføjelser, den har i henhold til EF-traktaten.* EU's og USA's konkurrencemyndigheder har allerede truffet enighed om principperne for et bilateralt samarbejde, som allerede har vist sig at være nyttigt inden for området.

8.2 Registraturer for nationale topdomæner i medlemsstaterne

De generelle principper for EU's konkurrencepolitik har naturligvis også relevans for driften af registraturerne for de nationale topdomæner og især en eventuel .EU-registratur.

Der er indklaget en række sager for Kommissionen om angivelige overtrædelser af EF-traktatens artikel 82, som registraturorganisationerne for de nationale topdomæner i visse medlemsstater skulle have begået. Sagerne er generelt indklaget af enkeltvirksomheder eller DNS-registreringsagenter, som handler på en virksomheds vegne.

Kommissionen har indledt en undersøgelse for at fastslå, i hvilket omfang den kritiserede praksis udgør en konkurrencehindring i EU-konkurrencelovgivningens forstand. Der er fremsendt formelle anmodninger om oplysninger til nogle af de pågældende registraturorganisationer for nationale topdomæner. På kort sigt ventes disse organisationer at blive tilsendt yderligere anmodninger om oplysninger. Kommissionens behandling af sagerne pågår stadig.

8.3 Generiske topdomæneregistraturer

Da ICANN vedtog sine retningslinjer for godkendelse af registraturer af domænenavne på Internettet og for udvælgelse af registraturer til prøveordningen for det fælles registratursystem for domænerne .COM, .ORG og .NET, var det startskuddet til indførelsen af konkurrence inden for generiske topdomæner.

Registraturer, som vil registrere navne på vegne af deres kunder i domænerne .COM, .NET og .ORG, skal fremlægge deres registreringsansøgninger for NSI, som i dag er den eneste registratur/registratur for disse domæner. Det har givet dette selskab mulighed for at påtvinge registraturerne en række kontraktvilkår, som konkurrencemyndighederne både i USA og i Europa nu er blevet gjort opmærksomme på.

Et udviklet og uretfærdigt kontraktmiljø for registraturer kan undergrave principperne for godkendelse af registraturer og ICANN's foreslåede aftale om godkendelse af registraturer, og det kan true bestræbelserne på at forbedre den hidtidige USA-baserede monopolagtige infrastruktur i retning af et mere velafbalanceret internationalt miljø.

Afsnittene om ICANN's principper for godkendelse af registraturer og ICANN's aftaler med det amerikanske handelsministerium og NSI (afsnit 5.3-5.5) indeholder en gennemgang af andre konkurrencepolitiske forhold.

9 INTERNETTETS INFRASTRUKTUR OG DIRIGERING AF EUROPÆISK INTERNETTRAFIK

Internettets muligheder for at opfylde de enorme forventninger, der er til det i Europa nu, forudsætter, at de nuværende forskelle i adgang, brug, indhold og pris hurtigt reduceres via:

- billigere adgang,
- prisrimelig og fyldestgørende båndbredde til privatbrugere
- bedre og bredere adgang til det relevante indhold på europæiske websteder
- meget bredere anvendelse af alle europæiske sprog
- en global backbone, som effektivt kan overkomme alle trafikmængder, og
- en højere grad af sikkerhed ved kommercielle anvendelser.

Den Europæiske Union og medlemsstaterne bakker i dag op om tendensen til, at kommunikationsmedierne bevæger sig i retning af Internettet og brug af Internettet som den primære, om ikke den eneste, platform for elektronisk handel. Disse målsætninger er en integrerende del af initiativet eEurope og politikken for informationssamfundet, f.eks. inden for forskning og udvikling. Men Internettets internationale topografi hviler stadig i uforholdsmæssig grad på kommunikationsforbindelserne til og fra USA, hvor det store flertal af websteder ligger. Der er flere grunde til denne asymmetri i internettrafikken³⁰, og de gennemgås mere detaljeret i bilaget til meddelelsen.

Kommissionen har allerede tidligere gjort opmærksom på, at kapaciteten og prisstrukturen i EU's grænseoverskridende faste kredsløb volder bekymring og i alvorlig grad hæmmer konkurrenceevnen hos alle typer internetbrugere i hele Europa.

Priserne for brug af Internettet skal også hurtigst muligt reduceres radikalt, både hvad angår teletaksterne for passende båndbredde og taksterne for internetadgang. Billigere adgang for små og mellemstore virksomheder og privatkunder til bredbåndstilslutning ville gøre elektronisk handel betydeligt lettere.

Kommissionen har vedtaget en henstilling om optimal praksis vedrørende prisfastsættelse på internationale og grænseoverskridende faste kredsløb, og der vil snart blive fremlagt en anden henstilling om adgang til abonnentkredsløb.

Kommissionen har tænkt sig at indsamle oplysninger fra internetudbydere og udbydere af backboneinfrastruktur i Europa for at finde ud af, hvordan man kan rette op på den nuværende situation hvad angår kapacitet og dirigering i forbindelse med Internettets infrastruktur i Europa.

Kommissionen konkluderer således, at udbygningen af Internettets infrastruktur er af afgørende betydning for Den Europæiske Unions økonomi. Kommissionen vil gerne slå konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon fast og understrege, at det er vigtigt, at medlemsstaterne så hurtigt som muligt gennemfører Kommissionens anbefalinger om prisfastsættelse for faste kredsløb og om adgang til abonnentkredsløb. Det vil fremme prisrimelig adgang til og brug af Internettet i Europas samfund og økonomi som helhed.

10 KONKLUSIONER

I denne meddelelse har Kommissionen draget en række konklusioner og fremlagt forskellige anbefalinger vedrørende de politikker og prioriteter, som EU og medlemsstaterne bør følge. I det følgende opsummeres disse punkter:

Administration af Internettet

Kommissionen vil fortsat deltage i relevante fora og tilskynde europæiske interessegrupper til også at deltage for at sikre, at Internettets administrationsstrukturer anslår en rimelig balance mellem forskellige interesser. Det nye registratursystem skal gennemføres korrekt og hurtigt. Det skal også omfatte acceptable regler for sikring af privatlivets fred, konkurrenceligestilling og intellektuelle ejendomsrettigheder, og det skal, hvor det er nødvendigt, give mulighed for at identificere og spore kommercielle aktiviteter.

Kommissionen undersøger, hvordan man kan opstille passende systemer i Europa både for numeriske adresser og domænenavne for at tage højde for den massive stigning i brugen af Internettet og nye anvendelser af det.

Deltagelse og repræsentation i ICANN

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne og Europa-Parlamentet til at hjælpe med at gøre alle kategorier af internetbrugere, især enkeltpersoner og public service-organisationer, opmærksomme på ICANN-processen, herunder også sammensætningen af medlemsskaren, for at sikre en passende grad af deltagelse og repræsentation af alle berørte interesser.

Det globale perspektiv

En effektiv samordning af Internettets infrastruktur er **en hjørnesteen i sikringen af mange andre hensyn** og forventninger i en bredere sammenhæng med Internet-relaterede politikker, især vedrørende informationssamfundet og elektronisk handel og kommunikation.

Selv om det foregår inden for et strengt afgrænset mandat, træffer ICANN og GAC faktisk allerede afgørelser af en type, som regeringer i andre sammenhænge selv ville forventes at træffe som led i internationale organisationers arbejde.

For nærværende er der tilsyneladende enighed om, at Internettets karakter og udviklingens hast gør en sådan metode uegnet, og at den nuværende selvregulerende struktur, som bakkes op af et aktivt tilsyn med hensynet til almenhedens interesser, er den bedste forhåndenværende løsning.

Rådet og Europa-Parlamentet anmodes om at erklære sig indforståede med den måde, som disse forhold gribes an på.

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at principperne om åbenhed, gennemsigtighed og overholdelse af internationale aftaler overholdes i fuldt omfang både før og efter USA's regering endeligt har overdraget beføjelserne på området, idet det nødvendige regeringstilsyn i første instans skal udøves af det mellemstatslige rådgivende udvalg.

Internetadressering

Kommissionen har til hensigt at træffe flere forskellige tiltag for at lette informationsøkonomiens overgang til IP-adresseringsystemet, hvor dette er hensigtsmæssigt, f.eks. ved en hurtig indførelse af næste generation af internetadressering (IPv6).

Internetprotokoller

Kommissionen har også til hensigt i fuldt omfang at tage højde for videreudvikling af internetprotokoller, når spørgsmålet om standardisering af informationsteknologi skal gribes an, bl.a. som led i EU-forskningsprojekter.

Principper for nationale topdomæneregistraturer

Medlemsstaterne opfordres til at gennemføre GAC's anbefalinger på hensigtsmæssig vis hvad angår regeringernes forhold til ICANN og deres nationale topdomæneregistraturer. De nationale topdomæneregistraturer i Den Europæiske Union bør tilpasse deres politik og praksis med henblik på at opnå en høj grad af gennemsigtighed og driftssikkerhed i deres aktiviteter. Deres tvistbilæggelsespolitik bør tage hensyn til tredjepartsinteresser i de øvrige medlemsstater og andre lande.

Medlemsstaterne bør deltage aktivt, når de nationale topdomæneregistraturers registreringspolitik og -praksis tages op til revision, og tilskynde registraturerne til at udvikle og gennemføre registreringspolitikker, som er i overensstemmelse med det indre markeds principper og EU's konkurrencepolitik.

Kommissionen følger fortsat med i, om de nationale topdomæneregistraturers registreringspolitikker er i fuld overensstemmelse med EU's lovgivning om det indre marked og konkurrenceforhold.

Det foreslåede topdomæne .EU

Alle Kommissionens forslag har været genstand for en offentlig online-høring. De ajourføres nu efter de modtagne indlæg, og Kommissionen træffer afgørelse om, hvilke foranstaltninger det vil være hensigtsmæssigt at træffe.

Alternativ tvistbilæggelse

Kommissionen vil fortsat løbende indgå i dialog navnlig med WIPO og USA's myndigheder om tvistbilæggelse og indførelse af reelt internationale alternative tvistbilæggelsesordninger.

Nationale love og retsmyndighed med udgangspunkt i domænenavneregistraturers geografiske placering kan have konsekvenser uden for det pågældende område. Kommissionen vil undersøge, hvordan denne udvikling kan påvirke de interesser, der er forbundet med europæiske registreringer i de eksisterende generiske topdomæneregistraturer, og foreslå eventuelt fornødne tiltag.

På baggrund af de særlige problemer, der kan opstå i forbindelse med tvister om domænenavne, har Kommissionen til hensigt at fremlægge et forslag om en adfærdskodeks eller andre hensigtsmæssige foranstaltninger, som skal gennemføres i samarbejde med medlemsstaterne, for at begrænse de nuværende muligheder for misbrug inden for dette område. Det gælder f.eks. identifikation af de kategorier af navne, der skal beskyttes, og behandling af varemærker og andre anerkendte mærker.

Beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred

Kommissionen fortsætter drøftelserne med ICANN og USA's regering om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred og indarbejdelsen heraf i kontraktrammen mellem ICANN og domænenavnsregistraturerne og -registratorerne. Kommissionen overvejer ligeledes, hvilke regler der bør gælde om beskyttelse af personoplysninger for de nationale topdomæneregistraturer i medlemsstaterne.

Kommissionen anbefaler muligvis, at ICANN og GAC vedtager politikker, som sætter grænser for indsamling, behandling og brug af personoplysninger ved registrering, hvis dette viser sig nødvendigt.

Kommissionen vil også følge med i gennemførelsen af ICANN's godkendelsesaftaler, registraturpolitikkerne og registraturaftalen, og vurdere, om de relevante bestemmelser i direktiv 95/46/EF, 97/66/EF og det kommende direktiv om elektronisk handel overholdes.

Konkurrencepolitik

Kommissionen følger udviklingen i Internettets navne- og adresseringssystem fra en konkurrencepolitisk synsvinkel.

Internettets infrastruktur

Kommissionen har til hensigt at indsamle de nødvendige oplysninger for at fastslå, hvilke tiltag der eventuelt kunne afhjælpe de nuværende skævheder hvad angår kapacitet og dirigering i det europæiske Internets infrastruktur.

Medlemsstaterne opfordres til så hurtigt som muligt at gennemføre Kommissionens anbefalinger om prisfastsættelse for faste kredsløb og om adgang til abonnentkredsløb for at fremme prisrimelig adgang til og brug af Internettet i Europas samfund og økonomi som helhed.

Bilag

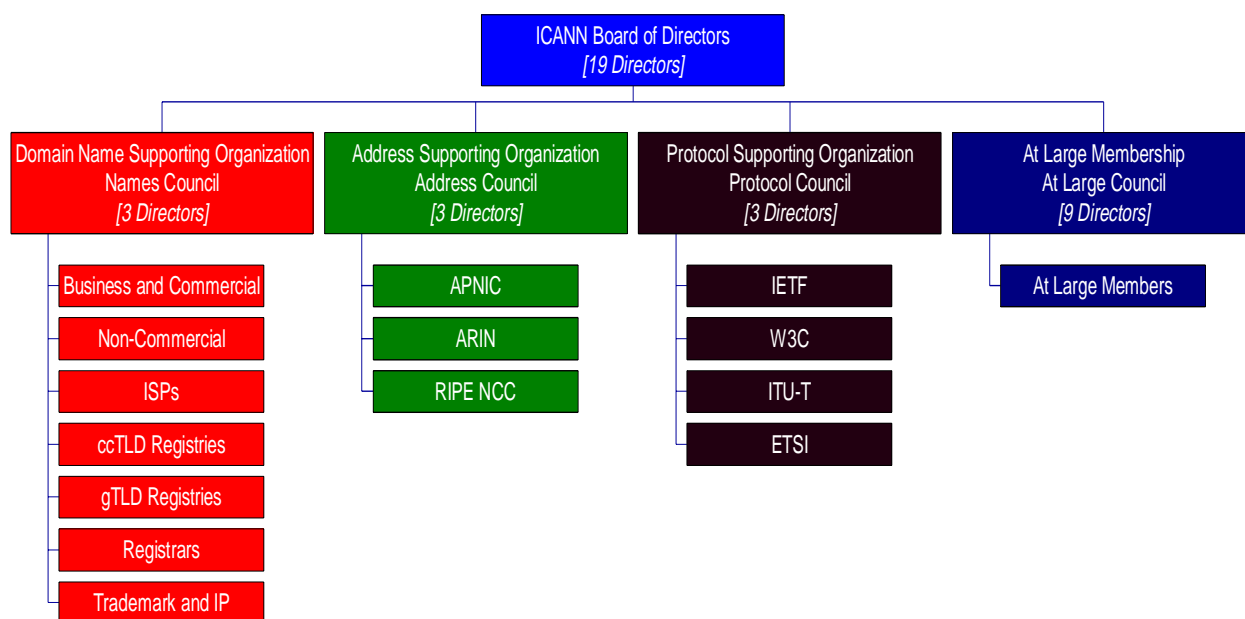
INTERNETTETS ORGANISATION OG ADMINISTRATION POLITISKE ASPEKTER PÅ INTERNATIONALT OG EUROPÆISK PLAN

Uddybende oplysninger

INDHOLD

1. ICANN's opbygning
2. IP-adressering og underorganisationen vedrørende adressering (ASO)
3. Internetprotokoller og underorganisationen vedrørende protokoller (PSO)
4. Registreringsoplysninger om domænenavne og beskyttelse af personoplysninger (WhoIs-data)
5. Internettets infrastruktur: internettrafikkens topografi og dirigering
6. Ordliste

ICANN's opbygning

Rådgivende udvalg

Det rådgivende udvalg vedrørende medlemskab

Det rådgivende udvalg vedrørende uvildigt tilsyn

Det mellemstatslige rådgivende udvalg

Det rådgivende udvalg vedrørende DNS-rodservere

Bestyrelsesudvalg

Audit Committee

Committee on Conflicts of Interest

Committee on Reconsideration

Executive Committee

Executive Search Committee

ICANN's mandat

Ifølge vedtægterne er ICANN en ikke-kommerciel public-service organisation, som ikke skal give noget finansielt afkast til nogen, i henhold til Californiens "Non-profit Public Benefit Corporation Law". Organisationen er oprettet og drives udelukkende i velgørende, uddannelsesmæssigt og videnskabeligt øjemed.

Det angives i vedtægterne, at "Internettet er et internationalt net af net, som ikke ejes af nogen enkelt nation, -person eller -organisation, og derfor drives ICANN i velgørende øjemed som en offentlig tjeneste, der skal lette regeringernes arbejde og fremme almenhedens globale interesse i Internettets driftsstabilitet ved:

- (i) at samordne etableringen af tekniske internetparametre i det omfang, det er nødvendigt for at sikre Internettets fortsatte universelle samtrafik
- (ii) at varetage og føre tilsyn med funktioner vedrørende samordning af adresser efter IP-protokollen
- (iii) at varetage og føre tilsyn med funktioner vedrørende samordning af Internettets domænenavnesystem (“DNS”), herunder også opstilling af politikker til fastlæggelse af, under hvilke omstændigheder der tilføjes nye topdomæner til DNS-rodsystemet
- (iv) at føre tilsyn med driften af Internettets officielle DNS-rodserversystem”.

Bestyrelsens beføjelser

ICANN’s beføjelser udøves af, eller på vegne af, bestyrelsen.

I forbindelse med visse spørgsmål, som angives i vedtægterne, angående politikker, som har betydelige konsekvenser for driften af Internettet eller tredjeparter, f.eks. opkrævning af gebyrer eller afgifter, kan bestyrelsen kun træffe afgørelse ved flertalsafstemning blandt samtlige bestyrelsesmedlemmer. I forbindelse med alle andre spørgsmål træffer bestyrelsen afgørelse ved flertalsafstemning blandt de medlemmer, der er tilstede ved et officielt møde.

ICANN må ikke drive virksomhed som DNS-registratur eller -registrator eller registratur for IP-adresser som konkurrent til organisationer, som påvirkes af ICANN’s politikker. Men ICANN har ret til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre Internettets driftsstabilitet, hvis en registratur eller registrator kommer i finansielle vanskeligheder eller i lignende nødsituationer.

Organisationen må ikke bruge sine standarder, politikker, procedurer eller anden praksis på urimelig vis eller forskelsbehandle nogen part, medmindre dette er berettiget som følge af en tungtvejende og rimelig begrundelse, f.eks. for at fremme den reelle konkurrence.

Bestyrelsens sammensætning

Der skal mindst være ni (9) og højst nitten bestyrelsesmedlemmer. Bestyrelsen vælger en gang om året en formand og en næstformand blandt medlemmerne, dog ikke den ordførende direktør. Bestyrelsesmedlemmerne vælges for tre år.

ICANN’s bestyrelse er sammensat af nitten medlemmer: ni ‘løsgængere’, ni valgt af ICANN’s tre underorganisationer, samt den ordførende og administrerende direktør (medlem i embeds medfør).

Den foreløbige bestyrelses ni løsgængermedlemmer er foreløbige medlemmer, som fratræder til fordel for ni løsgængere, som vælges af ICANN’s medlemmer uden for underorganisationerne. Herefter sammensættes bestyrelsen som følger:

- (i) Tre (3) medlemmer valgt af underorganisationen vedrørende adressering (ASO)
- (ii) Tre (3) medlemmer valgt af underorganisationen vedrørende domænenavne (DNSO)
- (iii) Tre (3) medlemmer valgt af underorganisationen vedrørende protokoller (PSO)

(iv) Ni (9) løsgængermedlemmer, som omfatter løsgængermedlemmerne af den foreløbige bestyrelse eller disses efterfølgere

(v) Den til enhver tid siddende ordførende og administrerende direktør for organisationen.

International repræsentation

For at sikre en bred international repræsentation i bestyrelsen (1) skal der til enhver tid mindst være én statsborger fra et land i hver af de geografiske regioner som løsgængermedlem af bestyrelsen (undtagen den foreløbige bestyrelse), og (2) må højst halvdelen af det samlede antal løsgængermedlemmer i bestyrelsen på et givet tidspunkt være statsborgere fra lande i andre geografiske regioner.

Når underorganisationerne og løsgængerrepræsentantskaberne vælger bestyrelsesmedlemmer, skal alle relevante bestemmelser om geografisk spredning være overholdt.

ICANN har 5 “geografiske regioner”: Europa; Asien/Australien/Stillehavsområdet; Latinamerika/De Caribiske Øer; Afrika; Nordamerika. Bestyrelsen fastlægger, hvilke enkeltlande hver geografisk region omfatter, og dette tages jævnlige op til revision af bestyrelsen (mindst hver tredje år) for at fastslå, om der er grund til ændringer under hensyntagen til Internettets udvikling.

Den geografiske sammensætning i ICANN’s nuværende bestyrelse er som følger:

Nordamerika:	8
Europa:	7
Asien/Stillehavsområdet:	3
Latinamerika:	1
Afrika:	--

IP-adressering og underorganisationen vedrørende adressering (Addressing Supporting Organisation, ASO)

Der indføres for tiden en **udvidet og forbedret udgave af IP-adresseringssystemet** med tal, som er 128 bits lange (IPv6). Det giver en enorm udvidelse af antallet af tilgængelige adresser: (3×10^{36}). Overgangen fra IPv4 til IPv6, og den forventede voldsomme stigning i antallet af adresser, kræver nøje overvejelse af forskellige aspekter af IP-adresseringssystemet i Europa og resten af verden, f.eks. organisation, flaskehalsproblemer og dirigering. IANA og RIPE har offentliggjort en foreløbig politik for allokering af IPv6-adressegrupper³¹. Det er tanken, at det skal foregå hierarkisk via topdomæne- og underdomæneoperatører, som forvalter blokke af IP-adresser og reelt er ansvarlige for allokeringen af mindre blokke af adresser til deres kunder eller brugere.

ASO skal støtte, revurdere og udforme henstillinger vedrørende internetpolitik og -struktur i forbindelse med IP-adresssystemet. Organisationen omfatter i dag de tre regionale internetadresseregistraturer AP-NIC (Asien-Stillehavsområdet), ARIN (Nord-, Syd- og Centralamerika) og RIPE-NCC³² (Europa). Det ventes, at der til sin tid vil blive oprettet nye regionale registraturer for Afrika og Latinamerika, som også bliver medlemmer af ASO. Rusland og andre SNG-lande fortsætter sandsynligvis som medlemmer af RIPE i en overskuelig fremtid. I november 1999 valgte ASO tre af ICANN's bestyrelsesmedlemmer.

Internetprotokoller og underorganisationen vedrørende protokoller (Protocol Supporting Organisation, PSO)

Internetprotokoller opstilles via processen med “anmodninger om kommentarer” (RFC) og er derfor frivillige og konsensusbaserede. Men i praksis har sådanne RFC'er, på grund af det altovervejende behov for global interoperabilitet, status af bindende tekniske standarder.

Underorganisationen vedrørende protokoller (PSO)

Underorganisationen vedrørende protokoller (PSO) har at gøre med ovennævnte tekniske standarder. Det er et konsensusbaseret rådgivende organ inden for ICANN. Der er opstillet et aftalememorandum mellem ICANN og en gruppe organisationer, som udarbejder åbne internationale internetrelaterede standarder: IETF, World Wide Web-konsortiet, ITU og ETSI. Hver af disse organisationer har udpeget to medlemmer af protokolrådet. PSO har valgt tre af ICANN's bestyrelsesmedlemmer.

PSO har det primære ansvar for at udforme og anbefale substanspolitikker vedrørende fastlæggelse af protokolparametre. PSO skal drives på et åbent grundlag, hvor alle interesserede parter inddrages.

PSO spiller på nuværende tidspunkt ganske vist en mindre rolle, men organisationen kan blive en vigtig platform for globalt industrisamarbejde om internetstandarder. Selv om en stor del af det tekniske arbejde måske udføres af de organisationer, som fastlægger standarderne, især IETF, så skal det sikres, at man har de fornødne midler til at løse en eventuel teknisk eller politisk uenighed.

Registreringsoplysninger vedrørende domænenavne og beskyttelse af personoplysninger (Whois-data)

Når man registrerer et domænenavn, skal der fremlægges oplysninger, som identificerer ejeren af domænenavnet. Den del af oplysningerne, som er almindeligt tilgængelige, kaldes Whois-data efter betegnelsen for den protokol, der anvendes. Oplysningerne kræves primært af tekniske grunde, f.eks. ved tvister vedrørende ejerforhold for domænenavne, men også som en måde at kontrollere de online-oplysninger, som den registrerende part har givet.

Det er også blevet foreslået, at oplysningerne skulle omfatte virksomheders eller organisationers registreringsdetaljer samt SE-nummer eller lignende oplysninger, så man med større sikkerhed kunne identificere kommercielle brugere, og at der skulle være adgang til disse oplysninger som led i registreringsoplysningerne via søgeadgang³³.

Der er i dag tre problemer med Whois-databaserne:

- **gennemsigtighed:** problemer med at rette forkerte eller forældede oplysninger
- **konsekvens:** efter at NSI's fælles registratorsystem blev indført, er de oprindelige Whois-data for generiske topdomæner blevet spredt blandt en række registratorer. Der træffes nu tekniske foranstaltninger for at afhjælpe problemet. Men der er stadig heller ikke konsekvent adgang til Whois-data for generiske og nationale topdomæner
- **anvendelsesformål:** Whois-data er offentligt tilgængelige, men de bør ikke bruges til uautoriserede formål. Det er endnu ikke afklaret, hvilke formål der menes, især med udgangspunkt i lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger. Der arbejdes fortsat med spørgsmålet.

Samtlige registratorer, som ICANN har godkendt for domænerne .COM, .NET og .ORG, skal nu give søgeadgang til registreringsoplysninger. Ud over det registrerede navn og information om registratoren omfatter disse oplysninger navneindehaverens navn, postadresse og andre kontaktoplysninger (e-mail, telefon- og faxnummer) og tekniske og administrative kontaktpersoner for underdomænet. Godkendte registratorer skal også orientere deres kunder om, hvorfor sådanne oplysninger skal fremlægges, og hvilke begrænsninger der gælder i forbindelse med behandling og brug af personoplysninger. ICANN underretter registratorer om, hvorfor og hvordan de personoplysninger, der modtages fra registratorerne, anvendes³⁴. Registratorerne skal også forhindre, at det fælles registratorsystem anvendes til uønskede kommercielle henvendelser via e-mail (spam), ved at forhindre automatiserede, gentagne forespørgsler i stort omfang, som har til formål at hente data, der bruges til at oprette baser over kundeidentiteter eller lignende oplysninger (opstilling af kunde profiler).

Kommissionen følger med i gennemførelsen af ICANN's godkendelsesaftaler, registraturpolitikkerne og registraturaftalen, og vurderer, om de relevante bestemmelser i direktiv 95/46/EF, 97/66/EF og det kommende direktiv om elektronisk handel overholdes.

Internettets infrastruktur: internettrafikkens topografi og dirigering

Der er flere forskellige årsager til asymmetrien i internettrafikken i Europa som følge af Internettets oprindelige struktur, indholdets oprindelse og økonomiske faktorer, f.eks. det fortsat utilstrækkelige udbud af priskonkurrencedygtig båndbredde til internetkommunikation i Europa.

Struktur:

Den tidlige udvikling i Internettet i de fleste dele af verden var baseret på, at der skulle oprettes forbindelser mellem nationale net og Internettet i USA. Det har i praksis medført, at den 'backbone' (Internettets skelet af højhastighedsnet), der er fra de enkelte medlemsstater til USA, har en båndbredde (kapacitet), som er mange gange højere end forbindelserne mellem medlemsstaterne indbyrdes. I andre dele af verden er situationen den samme, nogle steder endog i endnu værre grad.

Derfor dirigeres en stor del af den transeuropæiske internettrafik faktisk via USA. Det betyder, rent bortset fra de økonomiske konsekvenser heraf, at en betydelig del af den europæiske kommunikation, herunder også kommercielt vigtig information, hver dag er afhængig af sikkerheden og driftssikkerheden i disse transatlantiske forbindelser.

Indhold:

I dag er de fleste internetsider på engelsk, og de fleste af dem ligger på værtscomputere i USA. Af de 100 mest besøgte websteder befinder de 94 sig fysisk i USA. En endnu større del af de sikre servere, som bruges til elektronisk handel, ligger i USA. Denne ulige vægt bør afhjælpes hurtigst muligt. Ellers vil Internettet forblive domineret af amerikansk-baseret indhold fra et sprogligt og kulturelt synspunkt, og en stor del af den økonomiske vækst, som elektronisk handel kan medføre i Europa, vil i praksis simpelthen resultere i import af varer og tjenesteydelser fra USA. Når eksisterende tjenester flyttes og der udvikles nye økonomiske internetbaserede produkter, kan det desuden få konsekvenser for EU's moms-system, og dette forhold bliver inden længe taget op i et forslag fra Kommissionen.

Økonomiske faktorer:

Ud over disse grunde til ulige vægten i det nuværende Internet forværres situationen i Europa yderligere af økonomiske faktorer på bekostning af europæiske operatører og brugere. En stor del af Europas interne internettrafik går via USA, og derfor er der ikke balance i samhandelsforholdet mellem europæiske og amerikanske internetudbydere. "Peering"-trafik accepteres f.eks. kun af få, om nogen, amerikanske internetudbydere, og i praksis skal internetudbyderne fra Europa betale for at få deres trafik via amerikansk-baserede transitpunkter, mens de store amerikanske internetudbydere fremfører hinandens trafik gratis i henhold til "peering"-aftaler.

Der er desuden kun nogle få amerikanske operatører af backbone-net, som handler med europæiske internetudbydere, der for det meste skal gå via amerikanske internetudbydere, fordi Internettets indhold hidtil har været domineret af amerikansk indhold. Visse større amerikanskejede og -baserede internetudbydere er også aktive på det europæiske marked. Det vides ikke på nuværende tidspunkt, om disse udbyderes takster for fremføring af internettrafik behandles på samme grundlag som andre europæiskejede internetudbydere, eller om deres

europæiske virksomhed kan drage fordel af de mere favorable samtrafik- og peeringaftaler, som de har i USA. Dette spørgsmål undersøges af de relevante tjenestegrene i Kommissionen. Grænseoverskridende internettrafik i EU medfører desuden yderligere omkostninger på grund af de uforkammet høje takster for internationale faste kredsløb, som stadig i forskelligt omfang gælder i EU's medlemsstater på trods af liberalisering og konkurrence på udbud af teleinfrastrukturer.

Kapacitet

Infrastrukturliberaliseringen på teleområdet er begyndt at give opmuntrende resultater hvad angår adgangen til båndbredde og lavere brugstakster. Den kommende henstilling om adgang til abonnentkredsløb forventes at få stor betydning. Men det tager tid, og Kommissionen følger løbende med i situationen for at kunne træffe eventuelt fornødne foranstaltninger.

I mange dele af EU er der også stadig for ringe båndbredde til markedet for grænseoverskridende kommunikation, hvilket styrker det i forvejen stærke økonomiske incitament til at køre europæisk internettrafik via amerikanskbaserede transitpunkter. Derfor står den europæiske internettrafik i almindelighed, og de EU-baserede internetudbydere i særdeleshed, således over for et ubehageligt valg mellem at betale en høj pris for utilstrækkelig grænseoverskridende båndbredde inden for EU eller at købe sig ind på dyre transatlantiske forbindelser (tur/retur) og betale amerikanske internetudbydere for fremføring af trafik via USA. Denne situation er en betydelig skævvridning af det globale marked for internetrelaterede tjenester. Det skader også konkurrenceevnen hos europæisk baserede internetudbydere og andre operatører, samt disses mange kunder, som bruger Internettet til kommercielle formål, f.eks. international elektronisk handel. De samme problemer gør sig naturligvis også gældende både for de nye ansøgerlande og middelhavsområdet. Kommissionen er for tiden ved at gennemføre en undersøgelse af, hvorfor priserne på grænseoverskridende faste kredsløb er så høje, og andre foranstaltninger vil blive overvejet, hvis situationen ikke retter sig.

Ordliste over internetudtryk og akronymer

CORE	Registratorrådet (Council of Registrars), et ikke-kommercielt fælles registratur, som er oprettet i henhold til IAHC-rapporten. I september 1999 omfattede registratorrådet 55 medlemslande.
DNS	Domænenavnesystemet
Domænehamstring:	Registrering af et stort antal ord eller navne i spekulationsøjemed, ikke nødvendigvis til umiddelbar anvendelse, men i forventning om, at de kan overdrages med fortjeneste på et senere tidspunkt.
Designation	Den relevante regerings- eller offentlige myndigheds udpegelse af en dermed anerkendt kompetent bemyndiget person eller organisation til oprettelse af registratur og database.
GAC	ICANN's mellemstatslige rådgivende udvalg (Governmental Advisory Committee)
Generisk topdomæne	Topdomæne, som ikke har at gøre med et land eller en geografisk enhed (f.eks. .COM, .ORG og .INT)
IAHC	International Ad Hoc Committee, det internationale ad hoc-udvalg
IANA	Internet Assigned Numbers Authority (ICANN's forgænger)
ICANN	Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (efterfølgeren til IANA)
IETF	Internet Engineering Task Force, arbejdsgruppen for internetdesign
InterNIC	InterNIC er konceptet bag et integreret netinformationscenter, som blev udviklet af flere forskellige virksomheder, bl.a. Network Solutions, i samarbejde med den amerikanske regering. I henhold til en ny aftale med den amerikanske regering afvikler Network Solutions brugen af ordet "InterNIC" i forbindelse med sine produkter og tjenester. InterNIC er registreret som varemærke af det amerikanske handelsministerium.
ISO	Den Internationale Standardiseringsorganisation i Geneve
ISOC	Internet Society
Nationalt topdomæne	Topdomæne, som er dannet efter tobogstavskoderne i ISO 3166 for lande og regionale og lokale enheder.
NetBZ	Registrering i ond tro eller i spekulationsøjemed af varemærker, som tilhører tredjemand.
NSI	Network Solutions Incorporated, tidligere et datterselskab af Science Applications Investment Corporation (SAIC), nu opkøbt af VeriSign, Inc.
RFC	Request for Comments, anmodning om kommentarer: oprindeligt betegnelsen for IETF's udkast til internetstandarder. I praksis ændres betegnelsen RFC (nr.) dog ikke, selv om standarden vedtages.
Uddelegering	ICANN's/IANA's uddelegering af et topdomæne på Internettet.
Whois:	Henviser til en protokol, som bruges, når der sammensættes forespørgsler til bestemte typer databaser. InterNic, RIPE og mange andre stiller oplysninger til rådighed via en Whois-grænseflade. Adgangen til disse databaser foregår dog i

stigende grad via webadgang, og derfor bruges udtrykket mere og mere om adgangstypen og de data, der anmodes om, i stedet for om den tekniske protokol, som bruges via nettet.

Fodnoter

- ¹ . KOM(1998) 476 endelig udgave.
- ² . Det skal bemærkes, at ICANN ganske vist er ansvarlig for at sikre en høj grad af gennemsigtighed i det globale domænenavnesystem, men ikke har til opgave at håndhæve lovbestemmelser. ICANN har ej heller påtaget sig nogen rolle, som medfører, at bestemte intellektuelle ejendomsrettigheder, f.eks. varemærker og copyrights, bliver beskyttet på et højere niveau (f.eks. regionalt eller nationalt) end eksisterende rettigheder.
- ³ . Se: <http://www.icann.org> og <http://www.iana.org>
- ⁴ . ICANN's nuværende struktur fremgår af bilaget til denne meddelelse.
- ⁵ . Bl.a. det tidligere personale fra IANA i Los Angeles, Californien, og en del af personalet fra Berkman Center ved Harvard Law School, Cambridge, Massachusetts.
- ⁶ . Se: http://www.noie.gov.au/docs/GAC_Operating_Principles.htm
- ⁷ . Alle nationale regeringer kan være medlemmer af det mellemstatslige rådgivende udvalg. Det samme gælder særskilte økonomier, som anerkendes i internationale fora, og multinationale mellemstatslige organisationer og traktatororganisationer, som opfordres til at deltage af formanden på vegne af det mellemstatslige rådgivende udvalg eller af ICANN's bestyrelse. (ICANN's vedtægter, § 3a.)
- ⁸ . Disse adresser skrives normalt med decimaltal (hvor hver enkelt byte ligger mellem 0 og 255) adskilt af punktummer (f.eks. 130.50.15.6).
- ⁹ . Af eksempler på internetprotokoller kan nævnes *TCP* (Transmission Control Protocol), *http* (Hypertext Transfer Protocol) og *ftp* (file transfer protocol).
- ¹⁰ . Internet Architecture Board (IAB) har overdraget ophavsretten for IANA's og IETF's RFC'er til internetsamfundet. Disse specifikationer må bruges gratis.
- ¹¹ . Desuden findes bl.a. topdomænerne .GOV, .MIL (forbeholdt USA's regering), .INT og .EDU (forbeholdt amerikanske universiteter).
- ¹² . Det fremgik af den undersøgelse, som Wired News offentliggjorde den 14. april 1999, at kun 1.760 af de 25.500 opslagsord i almindelige engelske ordbøger var tilgængelige i domænet .COM. På det tidspunkt var der kun registreret ca. 7,5 millioner domænenavne. I de mellemliggende fem måneder er der registreret over 3 millioner. *Interim Report of Working Group C of the ICANN/DNSO, side 10.*
Se: <http://www.dns0.org/dns0/notes/19991023.NCwgc-report.html>
- ¹³ . <http://www.dns0.org/dns0/notes/19991023.NCwgc-report.html>
- ¹⁴ . Med nye topdomæner til bestemte formål menes der "koncessionerede" topdomæner, som skal drives på grundlag af en klart defineret og eventuelt restriktiv registreringspolitik og som skal være mindre åbne end de eksisterende generiske topdomæner.
- ¹⁵ . Den komplette fortegnelse over godkendte registratorer kan ses på adressen <http://www.icann.org/registrars/accredited-list.html>
- ¹⁶ . Skrivelse af 15.12.99 til USA's handelsminister William Daley fra Mario Monti og Erkki Liikanen, og svarskrivelsen af 3. marts 2000 fra William Daley.
- ¹⁷ . RFC: *Request for Comments* - Anmodning om kommentarer. Det gængse udtryk for et foreslået, endeligt dokument, som IANA fremlægger om fastlæggelse af politikker eller standarder.

-
- 18 . Heraf er 46 områder reelt regionale områder (for det meste øer), som er underlagt nationalstater: 4 for Frankrig, 16 for Det Forenede Kongerige, 5 for USA. Ét nationalt topdomæne er ikke underlagt nogen nationalstat, nemlig .aq for Antarktis.
- 19 . Se: <http://www.icann.org/tld-deleg-prac.html>
- 20 . Se: <http://www.noie.gov.au/docs/gac1.htm>
og <http://www.icann.org/gac/gac-cctldprinciples-23feb00.htm>
- 21 . CENTR: Sammenslutningen af nationale topdomæneregistraturer i Europa (Council of European National TLD Registries).
- 22 . Se: <http://www.icann.org/gac/gac-cctldprinciples-23feb00.htm>
- 23 . Oprettelse af Internet-topdomænet .EU, KOM/2000/153 af 2. februar 2000.
- 24 . Se Umbro-sagen: (Umbro International, Inc., Judgment Creditor v. 3263851 Canada, Inc. Judgment Debtor, and Network Solutions, Inc., Garnishee, At Law n° 174388) *Nineteenth Judicial Circuit of Virginia* - 3. februar 1999.
- 25 . Se debatten om rettigheder til WHOIS-databasen på adressen:
<http://www.ntia.doc.gov/ntiahome/domainname/blileyvsp.htm>
- 26 . Det skal bemærkes, at de lovforslag, der er fremlagt i den amerikanske kongres om beskyttelse af databaser, udtrykkeligt undtager DNS-rodserveren og WhoIs-databaserne fra forslagens bestemmelser.
- 27 . WIPO's publikation nr. 92-805-0779-6, findes også på adressen
<http://www.wipo2.wipo.int/process/eng/processhome.html>
- 28 . Se ICC's skrivelse til formanden for ICANN's foreløbige bestyrelse.
- 29 . jf. artikel 17 i direktiv 95/46/EF og artikel 4 og 5 i direktiv 97/66/EF.
- 30 . Disse forhold er særlig vigtige nu i Europa, fordi der er så hastig vækst i brugen af Internettet, men de er om muligt endnu mere kritiske i andre dele af verden, hvor man er endnu mere afhængig af USA's Internet.
- 31 . Se: <http://www.ripe.net>
- 32 . RIPE NCC er en organisation med over 1300 medlemmer, hovedsagelig internetudbydere, fra 86 lande. RIPE NCC blev oprettet i 1992. RIPE er derimod et åbent forum for samordning og politisk udviklingsarbejde, som har fungeret siden 1989.
- 33 . Sådanne søgninger skulle dog være begrænset til domænenavne og nøgleord og ikke omfatte navne på enkeltpersoner.
- 34 . **I WIPO-rapporten blev det også foreslået, at registreringskontrakten skulle indeholde en bestemmelse om, at fremlæggelse af urigtige eller utilstrækkelige oplysninger betragtes som kontraktbrud og derfor medfører ophævelse af det pågældende domænenavn. Denne anbefaling er medtaget i aftalen om godkendelse af registratorer.**